

Buletin Juridic Iunie 2010

Legislație Națională

În **Monitorul Oficial nr. 288/03.05.2010** s-a publicat ordinul CNVM nr. 24/27.04.2010 pentru aprobarea Regulamentului nr. 11/2010 privind administrarea specială a entităților autorizate de CNVM.

Potrivit Regulamentului 11/2010 administrarea specială instituită în condițiile art. 264 din Legea nr. 297/2004 se realizează de către o persoană fizică sau juridică specializată numită de CNVM dintre persoanele înscrise în registrul CNVM.

Regulamentul stabilește, de asemenea, condițiile necesare pentru ca o persoană să fie înscrisă în registrul CNVM ca administrator special, condițiile care trebuie îndeplinite pentru a fi numită ca administrator special al unei entități autorizate de CNVM, precum și atribuțiile principale ale administratorului special.

Administratorul special va avea obligația menținerii activelor societății, neputând recurge la vânzarea acestora ca măsură de administrare curentă.

Regulamentul prevede și obligația administratorului special ca, în termen de cel mult 30 de zile de la data numirii administratorului special, acesta va întocmi

și va transmite CNVM un raport amănunțit cu privire la situația entității administrate în care se vor menționa măsurile întreprinse și cele ce urmează a fi întreprinse, posibilitățile de redresare a societății sau cauzele care împiedică atingerea acestui obiectiv. În măsura în care este necesar, administratorul special poate proceda la inventarierea bunurilor și/sau a activelor entității. Administratorul special poate dispune și întocmirea unor noi situații financiare în măsura în care situațiile aferente perioadei anterioare instituirii administrării speciale nu au fost aprobate conform legii sau administratorul special consideră că ele nu reflectă situația patrimonială reală a entității autorizate.

Responsabilitatea pentru identificarea, instituirea și ducerea la îndeplinire a măsurilor necesare redresării financiare revine, potrivit regulamentului, în exclusivitate administratorului special.

În termen de maxim 60 de zile de la numire, administratorul special are obligația de a depune la CNVM un raport complet la care va anexa documente privind evaluarea activelor și pasivelor, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării debitorilor.

Regulamentul reglementează, de asemenea, situațiile de încetare a mandatului administratorului special, situațiile de renunțare la mandat de către administratorul special, precum și efectele nerespectării de către administratorul special a obligațiilor ce decurg din administrarea specială.

În **Monitorul Oficial nr. 300/10.05.2010** s-a publicat Legea nr. 81/2010 pentru respingerea OUG 159/2008 privind modificarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Legea a fost adoptată ca o consecință a Deciziei Curții Constituționale nr. 109 din data de 9 februarie 2010, prin care Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a OUG nr. 109/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat. OUG nr. 159/2010 a modificat, completat și abrogat mai multe articole din Legea privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat în principal referitoare la examenul de admitere în profesie, formarea profesională și asistența judiciară.

În **Monitorul Oficial nr. 307/11.05.2010** s-a publicat Legea nr. 307/11 mai 2010 privind aprobarea OUG 109/2009 pentru modificarea și completarea Codului Fiscal.

Modificările aduse Codului Fiscal sunt:

Impozit minim:

Nu vor mai fi obligați la plata impozitului minim contribuabilii care se afla în următoarele situații:

- procedura insolvenței, de la data deschiderii acestei proceduri, potrivit legii;
- dizolvare, de la data înregistrării acestei mențiuni în registrul comerțului sau la instanțele judecătorești. Pentru contribuabilii care se dizolva ca urmare a expirării duratei de existență prevăzute în actul constitutiv sau în actul modificator, scutirea de la plata impozitului minim operează de la data dizolvării prevăzute în aceste acte. Nu intră sub incidența scutirii de la plata impozitului minim contribuabilii care se află în dizolvare fără lichidare.

Impozit pe venit:

Persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat beneficiază de la data intrării în vigoare a actului normativ de scutire de impozit pe salarii pentru toate veniturile sub formă de salarii obținute.

De asemenea, veniturile din pensii realizate de persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat sunt venituri neimpozabile la calculul impozitului pe venit.

Impozitul datorat de contribuabilii care obțin venituri din transferul proprietarilor imobiliare din patrimoniul personal se constituie venit la bugetul consolidat al statului în proporție de 50%, diferența de 50% făcându-se venit la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile care au făcut obiectul înstrăinării.

A fost abrogat impozitul pe venitul microîntreprinderilor, prevăzut de art. 103-112 Cod fiscal.

În **Monitorul Oficial nr. 323 din 17 mai 2010** a fost publicată Legea nr. 84/13 mai

2010 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.

Legea aduce o serie de modificări și completări ordonanței de urgență, în sensul că sunt reglementate o serie de derogări de la Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului și Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

În esență, modificările/completările operate de lege sunt următoarele:

- competența de soluționare a cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat, pe o perioadă de maximum 4 luni de la data intrării în vigoare a legii, aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei sau persoanelor desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.
- competența de numire a lichidatorului în situațiile prevăzute la art. 237 alin. (7) din Legea nr. 31/1990 și la art. 31 alin. (4) din Legea nr. 359/2004 aparține directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoanei ori persoanelor desemnate, care dispune/dispun și cu privire la plata onorariului lichidatorului, în cuantum fix de 1.000 lei.
- cererile formulate de Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale, care anterior intrării în vigoare a ordonanțe de urgență erau în competența de soluționare a judecătorului delegat, se soluționează de instanță (tribunalul comercial sau secția comercială a

tribunalului în a cărei circumscripție își are sediul comerciantul) prin încheiere. De la această regulă legea prevede o serie de derogări.

- cererile pentru îndreptarea, lămurirea sau completarea încheierii judecătorului delegat, formulate în temeiul art. 281 - 2813 din Codul de procedură civilă, vor fi soluționate de instanță, care va dispune și cu privire la modificarea corespunzătoare a datelor înregistrate în registrul comerțului.
- în cazul fuziunii și în cazul divizării, competența de verificare a legalității hotărârii asupra fuziunii/divizării și, după caz, a actului constitutiv ori a actului modificator, precum și competența de soluționare a cererii de înregistrare în registrul comerțului a mențiunilor de fuziune, fuziune transfrontalieră, divizare aparțin instanței.

În **Monitorul Oficial nr. 327 din 18 mai 2010** a fost publicată Legea nr. 85/13 mai 2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență.

Legea aduce o serie de noutăți cu privire la forma de exercitare a profesiei, calitatea de practician în insolvență precum și la organizarea și funcționarea Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență.

În **Monitorul Oficial nr. 329 din 19 mai 2010** a fost publicată Legea nr. 83/13 mai 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului.

Modificările aduse de lege vizează în principal normele de organizare a executării pe pedepselor. De asemenea, în lege sunt reglementate două infracțiuni noi, respectiv sustragerea de la executarea pedepselor și introducerea de bunuri și obiecte interzise în penitenciar.

Ca efect al Legii nr. 83/2010, Legea nr. 275/2006 urmează să fie republicată, dându-se textelor o nouă numerotare.

În **Monitorul Oficial nr. 344 din 25 mai 2010** au fost publicate Normele privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, emise de Comisia de Supraveghere

a Asigurărilor. Acestea conțin dispoziții referitoare la contractul de asigurare de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării RCA, precum și norme tehnice privind avizarea, constatarea prejudiciilor și plata despăgubirilor.

În **Monitorul Oficial nr. 351 din 27 mai 2010** a fost publicată Legea nr. 93/21 mai 2010 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 198/2008 privind modificarea și completarea Codului penal.

Legea aduce și două modificări ordonanței, acestea vizând art. 219 alin. 2 C. penal (distrugerea din culpă) și art. 239 alin. 2 C. penal (ultraajul).

Legislația Uniunii Europene

În **Jurnalul Oficial nr. L118/12 mai 2010** s-a publicat Regulamentul (UE) nr. 407/2010 al Consiliului din 11 mai 2010 de instituire a unui mecanism european de stabilizare financiară.

Regulamentul stabilește condițiile și procedurile în temeiul cărora poate fi acordată asistență financiară din partea Uniunii unui stat membru care este afectat sau serios amenințat de perturbări economice sau financiare grave, cauzate de evenimente excepționale situate în afara controlului său.

În **Jurnalul Oficial al UE nr. L125 din 21 mai 2010** fost publicat Regulamentul (UE) nr. 430/2010 al Comisiei din 20 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar.

Modificările aduse Regulamentului nr. 2454/93 sunt variate, vizând atât aspecte referitoare la tranzitarea unor anumite categorii de mărfuri, precum și declarațiile vamale ce sunt întocmite în acest scop.

Decizii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în recurs în interesul legii

În **Monitorul Oficial nr. 290/04.05.2010** s-a publicat decizia nr. 22/12.10.2009 a Secțiilor Unite ale ICCJ pronunțată în cadrul unui recurs în interesul legii, prin care s-a dispus că „durata arestului la domiciliu, executat în străinătate, măsură preventivă privativă de libertate în accepțiunea art. 5 din CEDO trebuie luată în calcul în cadrul procedurii penale române și dedusă din durata pedepsei închisorii aplicată de instanțele române”

În **Monitorul Oficial nr. 291/04.05.2010** s-a publicat decizia nr. 25/12.10.2009 a Secțiilor Unite ale ICCJ pronunțată în cadrul unui recurs în interesul legii, prin care s-a dispus că „pentru a putea beneficia de liberare condiționată, condamnatul care nu a

fost sau nu mai este folosit la muncă din cauza sănătății sau din alte cauze trebuie să execute efectiv fracția întreagă prevăzută de art. 59 alin. (1), respectiv 591 alin. (1) C.pen.”

În **Monitorul Oficial nr. 291/04.05.2010** s-a publicat decizia nr. 35/14.10.2009 a Secțiilor Unite ale ICCJ pronunțată în cadrul unui recurs în interesul legii, prin care s-a dispus că „recursul declarat împotriva unei hotărâri prin care a fost soluționată calea de atac a apelului, deși recursul era singura cale de atac ce putea fi exercitată, este admisibil, potrivit dispozițiilor art. 3851 lit. e) Cod Procedură Penală, fiind incidente cazurile de casare prevăzute de art. 3859 alin. (1) pct. 3 și 11 C. proc. pen.”

Decizii ale Curții Constituționale

În **Monitorul Oficial nr. 291/04.05.2010** s-a publicat decizia Curții Constituționale nr. 414/14.04.2010. Prin această decizie Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1, art. I pct. 6, art. I pct. 27 și art. I pct. 28 ale Legii pentru modificarea și completarea

Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici. În esență, Curtea a reținut că prin prevederile art. I pct. 1 și art. I pct. 28 se înființează o nouă categorie de funcționari publici și anume cea de director și de director adjunct ai serviciilor publice deconcentrate, și se desființează funcțiile de

director și de director adjunct ai aceluiași serviciu.

Curtea constată o puternică instabilitate legislativă cu privire la funcția de conducător al serviciilor publice deconcentrate ceea ce pune sub semnul întrebării tratamentul juridic aplicat acestei funcții în raport cu alte categorii de funcții publice din administrația publică. În special, se pune sub semnul întrebării scopul Legii nr. 188/1999, reprezentat de crearea unui serviciu public stabil. Curtea constată așadar, pe de o parte, lipsa unei egalități de tratament juridic între persoanele care dețin funcții de conducere la nivelul serviciilor publice deconcentrate și cele care dețin astfel de posturi la nivelul instituției prefectului, al aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora și, pe de altă parte, înfrângerea principiului accesului la funcția publică și al celui al stabilității raporturilor de muncă.

Pentru aceste motive, Curtea a decis că prevederile art. I pct. 1 și art. I pct. 28 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție.

În ceea ce privește prevederile art. I pct. 6, Curtea a reținut că acestea instituie o derogare la competența generală a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici în ceea ce privește organizarea concursului de ocupare a funcțiilor publice de conducere vacante. Curtea a apreciat că această măsură nu a avut ca rațiune prevederile art. 120 alin. (1) din Constituție, astfel încât a concluzionat că

sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție.

În fine, Curtea a apreciat că prevederile art. I pct. 27 sunt neconstituționale întrucât, pe de o parte, consacră o modalitate paralelă de acces efectiv la funcțiile publice de execuție, iar, pe de altă parte, poate constitui un temei pentru ocuparea fără concurs a funcțiilor publice de conducere. Pentru aceste motive Curtea a apreciat că sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție.

În **Monitorul Oficial nr. 294/05.05.2010** s-a publicat decizia Curții Constituționale nr. 415/14.04.2010 prin care s-au declarat neconstituționale prevederile art. 14 lit. c), d), e), f), art. 45-50, precum și ale art. 1-9, art. 11 lit. e), f), g), art. 12 alin. (2), art. 42 alin. (2), (3) și (4) ale Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Integritate (ANI).

Prin această decizie Curtea Constituțională a constatat că prevederile menționate încalcă prevederile art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9), art. 124 alin. (2), art. 126 alin. (2), precum și cele ale art. 1 alin. (3) și (4), ale art. 26 din Constituție și ale art. 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În esență, Curtea a arătat că activitățile de cercetare, de anchetă efectuate de inspectorii de integritate sunt urmate potrivit art. 46 din lege de întocmirea unui act de constatare cu efecte juridice similare rechizitorului, inspectorul de integritate analizând printr-un

procedeu specific funcției de judecată dacă există diferențe vădite între averea dobândită pe parcursul exercitării funcției și veniturile realizate în această perioadă, solicitând confiscarea averii. Curtea constată, așadar, că anumite activități desfășurate de inspectorii de integritate au caracter jurisdicțional, acești inspectorii „spunând dreptul” pe baza unei proceduri lipsite de contradictorialitate.

De asemenea, atribuția inspectorului de integritate de a solicita confiscarea averii încalcă și prevederile art. 44 alin. (8) și (9) din Constituție potrivit cărora „averea licit dobândită nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă”, iar „bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii”.

Curtea Constituțională a apreciat că se încalcă, în acest caz, și prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție referitoare la prezumția de nevinovăție, întrucât persoana cercetată este ținută să facă dovada provenienței licite a bunurilor, ceea ce reprezintă o răsturnare a sarcinii probei și o încălcare a prezumției de nevinovăție.

De asemenea, Curtea a apreciat că sunt neconstituționale prevederile art. 11 lit. e), f), g), art. 12 alin. (2), art. 42 alin. (2), (3) și (4) ale Legii nr. 144/2007 care instituie obligativitatea publicării declarațiilor de avere și de interese pe paginile de internet ale instituțiilor și transmiterea lor către ANI în vederea publicării pe pagina sa de internet.

Curtea a observat că, în acest caz, sunt încălcate prevederile art. 26 din Constituție și ale art. 8 din CEDO, dispozițiile legale contestate nesocotind dreptul la respectul și

ocrotirea vieții private prin expunerea nejustificată în mod obiectiv și rațional pe pagina de internet, a datelor referitoare la averea și interesele persoanelor ce au, potrivit legii, obligația de a depune declarații de avere și interese.

În **Monitorul Oficial nr. 351 din 28 mai 2010** a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 503/20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (5), art. 30 și ale art. 48 alin. (17) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 48 alin. (17) din Legea nr. 35/2008, care prevăd că „la alegerile parțiale pot participa numai partidele politice și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care la alegerile generale au îndeplinit pragul electoral prevăzut de prezentul titlu, individual sau într-o alianță politică ori electorală. Alegerile parțiale se desfășoară într-un singur tur, cel mai bine clasat candidat urmând a fi declarat câștigător”. Pentru aceasta, Curtea a observat că textul de lege criticat are ca efect eliminarea din cursa alegerilor parlamentare parțiale a candidaților independenți, ceea ce încalcă dreptul de a fi ales, astfel cum este reglementat de art. 37 din Constituție. De asemenea, sunt încălcate și normele fundamentale consacrate de art. 16 alin. (3)

și art. 40 din Constituție, ce reglementează condițiile de fond și de formă pe care o persoană trebuie să le îndeplinească pentru exercitarea dreptului de a fi ales, și anume: persoanele să aibă cetățenia română și domiciliul în țară, să fi împlinit, până la ziua

alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților și cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și să nu le fie interzisă asocierea în partide politice.

Jurisprudență CEDO

În **Monitorul Oficial nr. 325 din 18 mai 2010** a fost publicată Hotărârea CEDO din 7 februarie 2008, definitivă la 7 mai 2008, în cauza Arsenovici împotriva României.

În speță, Curtea a apreciat că s-a produs o încălcarea a art. 1 din Protocolul 1 la CEDO, întrucât restricțiile suferite de reclamantă timp de mai mulți ani în ceea ce privește folosința apartamentului său și în special imposibilitatea în care s-a aflat de a-i obliga

de ocupanții acestuia să îi plătească chirie din cauza prevederilor defectuoase și a lacunelor constatate în Legea nr. 17/1994 și în OUG nr. 40/1999 nu au menținut un just echilibru între protecția dreptului individului la respectarea bunurilor sale și cerințele interesului general. În fapt, reclamanta a urmat toate căile procedurale interne în încercarea de a obține evacuarea chiriașilor ce ocupau imobilul ce îi fusese restituit acesteia.

Apariție IUNIE 2010

Ediție întocmită cu contribuția avocaților colaboratori Alexandru Vârtej și Lavinia Aioanei și cu sprijinul avocaților colaboratori Eugen Chivu și Lucian Catrinoiu.
Buletinul Juridic apare sub coordonarea Adrianei Almășan, avocat colaborator senior.

*

În noiembrie 2010, STOICA & Asociații aniversează 15 ani de la constituire. Înființată în noiembrie 1995 prin asocierea a doi dintre cei mai valoroși avocați români, Valeriu Stoica și Cristiana I. Stoica, societatea STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale și a dezvoltat o echipă care în prezent numără 40 avocați cu o pregătire profesională deosebită.

De la înființare și până în prezent, STOICA & Asociații și-a extins în mod constant aria experienței sale profesionale în următoarele domenii:

Societăți comerciale și drept comercial
Drept bancar, financiar și piețe de capital
Drept imobiliar
Reprezentare în litigii
Investiții străine și privatizări
Finanțări de proiect

Proprietate intelectuală și drepturi de autor
Dreptul concurenței
Drept fiscal și financiar
Dreptul muncii
IT, telecomunicații și media
Energie și resurse naturale
Dreptul maritim și al transportului